



ИЗВОРЧЕ

списание

за

деца

ЕСЕП 2008

Здравейте, деца!

Списание „Изворче“ ще ви запознава с чудния свят около вас. Ще ви изпрати малката росна Капчица да ви води по пътя.

Пишете на Капчица за всичко, което искате да ѝ кажете, изпращайте вашите приказки, стихове, снимки и рисунки на адрес:

Мария Атанасова, за сп. „Изворче“
гр. Пловдив, ул. „Белград“ № 8 ап.5
E-mail: izvorce@abv.bg

През 2009 г. списание Изворче ще излиза всеки сезон – четири пъти в годината. Ако пожелаете да се абонирате, можете да го направите като заплатите 8 лв. (осем лева) чрез нашите разпространители или на адреса, посочен по-горе.

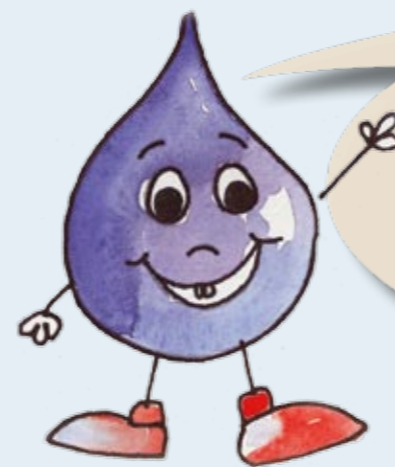
Съдържание

Приказка с поука	стр. 3
Приказка без начало или край	стр. 4
Познай откъде	стр. 5
За природата	стр. 6-9
Оцвети	стр. 10-11
Моята България	стр. 12-13
Забавна страница	стр. 14-15

© Издателство „Бяло Братство“
© Списание „Изворче“
ISSN 1313-5066

Редакционна колегия:
Мария Атанасова, Светла Балтова, Живко Стоилов,
Мария Ангелова, Милена Бочукова, Татяна Йорданова,
Севлия Тодорова, Мария Видева, Мария Кисова.
В броя са използвани материали на
Творческо Единство „Хармония” - Д. Златарева

Приказка с поука



Мили ми деца, аз съм капчица роса.
След мен вие вървете и се веселете!
В царство на игри, приказни дори,
ще преинем с вас още в този час!

ПУСАК

(разказ от Борис Николов)

Имахме ангорски котарак – Пусак. Какъв косъм и каква опашка! Приятно беше да го гледаш. И по характер беше добър – чист, любезен, не гразнеше с нищо, почти не се усещаше присъствието му. Пущахме го в градината. Там – живот на воля!

Веднъж Пусак хванал пойна птичка и я донесъл като трофей: оставил я в краката на другарката ми – очаквал похвала. Но тя го натупала здраво, като му показала птичката.

Оттогава Пусак не поглеждаше птичките, винаги обръщаше главата си на другата страна – не смееше да хване нищо живо.

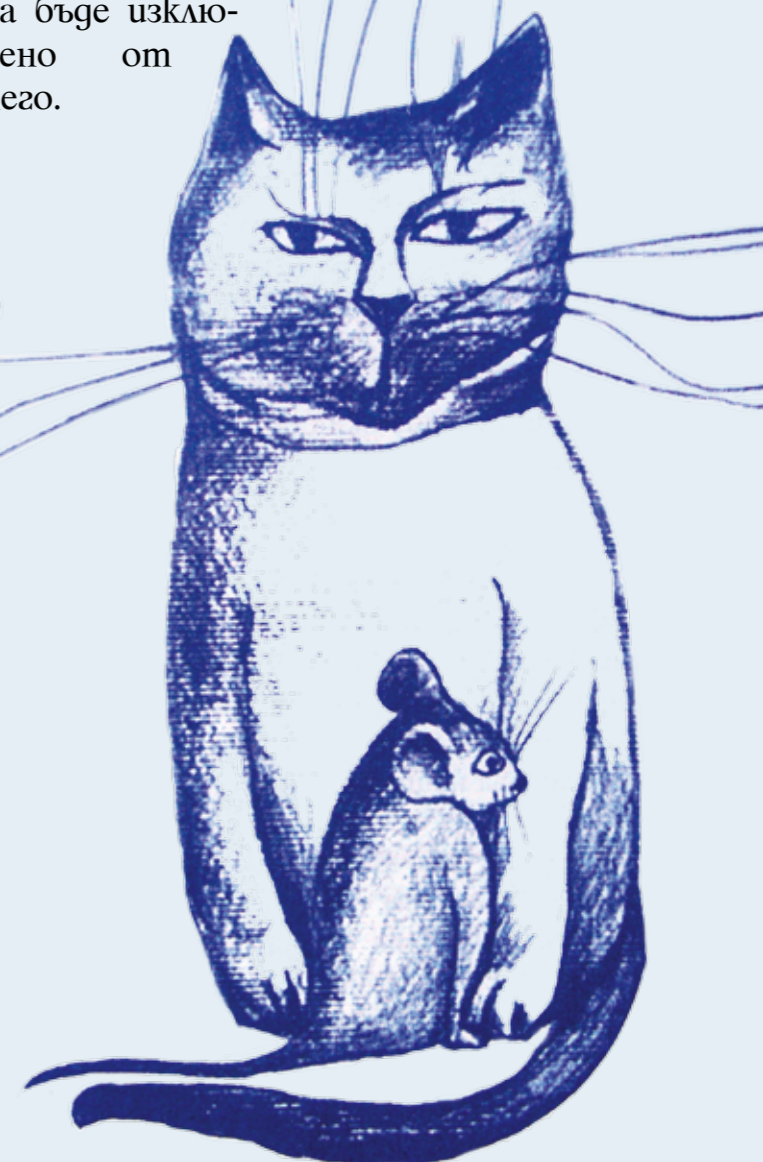
Веднъж в кухнята гонеха мишка. Пусак присъстваше, но участие не вземаше, само наблюдаваше. Мишлето бягаше обезумяло от страх – тук, там, най-после се свря в краката на котарака. То се сви на топчица между предните му крака, а Пусак не помръдва, не го закача.

Гледката беше трогателна!

Пуснахме мишлето в градината, а Пусак беше похвален и възнаграден – добре беше запомнил първия урок!

В животните се пораждаат първите чувства, които у човека се разви-

ват и разцъфтяват в голям вътрешен живот, от който се раждат изкуството, науката, отношенията между хората. Животът трябва да се изучава като едно велико Цяло. Нищо не може да бъде изключено от него.



Продължение на приказката за изворчето ни е изпратила Мая Христова, на 12 год. от Пловдив. Благодарим ѝ!

Приказка
без начало или край!

Приказка за ИЗВОРЧЕТО

Тичало си бързо нашето изворче заедно с неговите братя и сестрички. Майка им – реката казвала:

- По-бавно, деца, по-бавно! Няма да ви останат сили за морето, не бързайте!

Но изворчетата си мислили все за морето и тичали, тичали.

Ето че, един ден пред тях се ширнала синя безкрайна шир.

- Морето, морето! – викали задружно изворчетата и бързали да го стигнат.

Стигнали го и хоп – влели се в него. Водата на морето била хладна, по-особена, изворчетата не знаели, че тя е солена. Те станали вълни и започнали да си играят с децата. Побутвали ги към брега, после ги гърпали обратно. Голяма игра станала, много весело било! Децата се гмуркали, скачали на вълните, прегръщали ги, пеели си песнички. Изворчетата-вълни били много щастливи. Но през нощта излязла буря, заваял гъжг и задухал силен вятър. Вълните ставали все по-големи и по-големи. Всичко пред себе си заливали и блъскали с голяма сила. Изворчетата-вълни се уплашили.

- Олеле, каква сила има морето! – си мислели те. – Нашата майка река беше толкова спокойна и тиха. А морето може да бъде и бурно, и страшно.

Когато на сутринта слънцето изгряло, нежно погалило изворчетата-вълни и им запяло тиха песен. Те се усмихнали и забравили страшната буря. Вече се чувствали пораснали и не се страхували от силата на морето.

Полюлявали се бавно и си почивали, мислили си кога ще дойдат пак децата, за да си играят.

Можеш да напишеш приказка и да я изпратиш на Капчица на адрес: e-mail_izvorce@abv.bg

или

гр. Пловдив, ул. Белград № 8 ап.5, Мария Атанасова



Откъсът от миналия брой е от „Патиланско царство“, автор Ран Босилек. Верен отговорни изпрати Любомир Танев, на 6 год., от Пловдив.



Знаете ли, че Ран Босилек (псевдоним на Генчо Негенцов) е роден в Габрово през 1886 г. Завършва Априловската гимназия и известно време е учител. Следва в Софийския университет, после в Брюксел (право). Работи известно време като адвокат, но любовта му към децата го кара да започне да пише за тях. Редактор е на списание "Детска радост". Автор е на "Косе-Босе", "Патиланчо", "Баба Меца", "Патиланчо Данчо", "Родна стряха", „Я кажи ми, облаче ле бяло“, „Бяла спретната къщурка“ и др. Починал е през 1958 г. в София.

ме е учител. Следва в Софийския университет, после в Брюксел (право). Работи известно време като адвокат, но любовта му към децата го кара да започне да пише за тях. Редактор е на списание "Детска радост". Автор е на "Косе-Босе", "Патиланчо", "Баба Меца", "Патиланчо Данчо", "Родна стряха", „Я кажи ми, облаче ле бяло“, „Бяла спретната къщурка“ и др. Починал е през 1958 г. в София.

Помните ли стиховете:

„Родна реч, омайна, сладка,
що звучи навред край мен;
реч на мама и на татка,
реч, що мълвим всеки ден.“

„Я кажи ми, облаче ле бяло
отде идеш, де си ми летяло.
Не видя ли бащини ми двори
и не чу ли майка да говори?“

Мило дете,
познай от кой
и от къде е
откъса в този
брой, пиши ми на
адреса мой!



„Една хубава лакирана черупка от орех стана люлка на момиченцето; сини листца от теменужка бяха нейната постеля, а един розов лист бе нейната завивка. В люлката тя спеше нощем, а денем играеше на масата, дето жената бе оставила чиния с вода. Чинията беше заобиколена с венец от цветя, чиито стъбълца се къпеха във водата, по която плуваше един голям лист от лале. Момиченцето можеше на стои на него и да плува от единия до другия край на чинията. За гребла ѝ служеха два бели конски косъма. Всичко туй беше така хубаво!“

Природата обичай, от нея се учи!
На нея ти разчитай, от книгата ѝ
ти чети!



За природата

Задачи за птиците

Задача първа - попълни:

Птиците, които представихме в предишния брой са:
кълвач, синигер, щъркел, кос, лястовица, врабче, кукувица и славей.
Напиши в квадратчетата по-году кои от тези птици са прелетни (отлитат на юг през зимата) и кои остават да зимуват в България.
Хоризонтално запиши имената на птиците, които остават да зимуват в България.
Вертикално запиши имената на птиците, които отлитат на юг.

За да ти помогне, Капчица е попълнила някои от буквите в имената на птиците.

Задача втора – помисли и разкажи:

Ако през лятото си наблюдавал птиците, можеш да разкажеш на Капчица това, което си забелязал, както и някоя история, в която герои са птици.

Забележете как редът по който се появяват плодовете през пролетта, лятото до есента следва цветовете на дъгата. Най-напред са червените череши и ягоди, следват ги оранжевите праскови и кайсии, после жълтите круши – петровки, първите зелено-жълти ябълки петровки, пъпешите и дините, след това цвба ред на сините сливи и накрая – виолетовия цвят на гроздето.

Добавяне на плодове



Дървесна мандала

Огледайте се около вас!
Виждате ли на улицата, в полето, в гората дърветата, които помахват с клони, пазят ни сянка, дават подслон на птиците? Те са наши големи приятели и ние трябва да ги познаваме и пазим.

Представяме ви осем широколистни дървета.
В мандалата в центъра са рисунки на техните корони и съответния номер на всяко дърво.

От лявата страна са снимки на техните цветове, а от дясната – на плодовете им. Срещу всяка снимка стои номер на дървото от мандалата.

ЦВЕТОВЕ

ПЛОДОВЕ



Първата задача, която Капчица ви дава е да попълните в долната таблица под името на всяко дърво кой номер съответства.

Втората задача, която Капчица ви дава е да попълните във втората таблица през кой сезон дава плод всяко от дърветата.

Ясен	Дъб	Бреза	Липа	Кестен	Орех	Бук	Топола

Ясен	Дъб	Бреза	Липа	Кестен	Орех	Бук	Топола

Звездното фенерче на Светулката

(приказка от Божанка Атанасова)

На лунния сърп спеше малко момиченце на име Луничка. Тя сънуваше своя сън, когато една звездица се доближи и пошепна:

- Луничка, време е да се събудиш. Твоето звездно утро гойде.

Момиченцето потърка очици и се събуди. Вгледа се в звездицата Ала и разбра, че е време да направи някоя небесна добрина.

- Благодаря ти, че ме събуди, Ала! – сънено я погледна лунното момиченце.

Луничка започна да се спуска все по-наголу към земята... Нещо тъмно мърмореше в мрака.

- Кои сте вие? – извика лунното момиче.

- Ние сме дървета, но ни се случи беда. На светулката се повреди фенерчето. Да можеше някой да помогне – стенеха клоните на дърветата.

Луничка попита:

- А къде е светулката? Покажете ми я!

Вятърът изсвири:

- Ей го онзи дърнер плаче. Аз ще те заведа до нея.

Намериха светулката обляна в сълзи. Без нейната светлинка в гората всички бяха тъжни.

Луничка носеше звезден прах, с който поръси фенерчето и то засвети звездно.

Дърветата, вятърът запяха:

*Светло е в наща гора,
сякаш ни гледа звездна зора!*

Луничка погледна небето:

- Довиждане, светулке, вятърко, дървета. Време е да си вървя – и се издигна високо.

*Иташ ли боички, иташ ли поливки?
Оцвети красиво белите картини!*





За своя роден град Панагюрище
ни е писала Ивелина
Димитрова (на 14 год.)

ПАНАГЮРИЩЕ

Родена съм в Панагюрище - малко градче, разположено в полите на Същинска Средна гора, през което протича река Луда Яна, която извира от връх Бунай, най-високият връх за този дял на планината. Населението на града е 22087 жители.

За моя град може да се разказва много, защото има богата и интересна история.

Селището е основано около XII - XIV век. Редица археологически паметници обаче свидетелстват за тракийски племена живели по тези места още през Античността.

Най-яркото свидетелство, с което градът ни е известен е Панагюрското златно съкровище - датирано към края на IV, началото на III век пр. Хр. Открито е през 1949 година на два километра южно от Панагюрище. Състои се от 9 съда, изработени от чисто злато. Кой е бил неговият собственик,

какво го е принудило да го скрие в земята, можем само да гадаем. От второто си раждане, на 8 декември 1949 година до днес, съкровището триумфално шества в музеите и галериите на повече от 40 световни столици и градове - Лондон, Ню Йорк, Москва, Будапеща, Токио, Ню Делхи, Монреал, Детройт, Хелзинки. по света то буди и привлича на учените



12

Моята България



- Рим, Париж, Берлин, Прага, Мексико сити, Магрид, Бостън, Навсякъде възхищение вниманието - археолози и изкуствоведи.



В по-новата история на България Панагюрище играе важна роля в борбите на народа ни за национална свобода. То става център на Априлското въстание от 1876 година. Освен с богата история, Панагюрище се слави и с това, че е роден град на видни възрожденци, просветни и културни дейци: Марин Дринов, Нешо Бончев, Сава Радулов, Павел Бобеков,

Райна Понгеоргиева /Райна Княгиня/ и др. Днес училищата в града ни носят имената на тези велики панагюрци, които са гордост за българския народ.

Всяка година в града ни се провежда Музикалният фестивал "Родолюбие", в който се изявяват талантиливи деца от България и съседните ни държави, които представят страните си с национални песни и танци.

За Панагюрище може да се пише още много. Който желае да разбере повече за моя роден град, може да посети настоящия сайт - <http://panaguritshte.hit.bg/>. В него можете да се запознаете с историята, природата и забележителностите на града и околностите. Разгледайте снимките във фотоалбума и открийте очарованието на гр. Панагюрище във всеки сезон на годината.



13



Искате ли да направите чудеса от зеленчуци?
Опитайте, Капчица ще ви помогне!

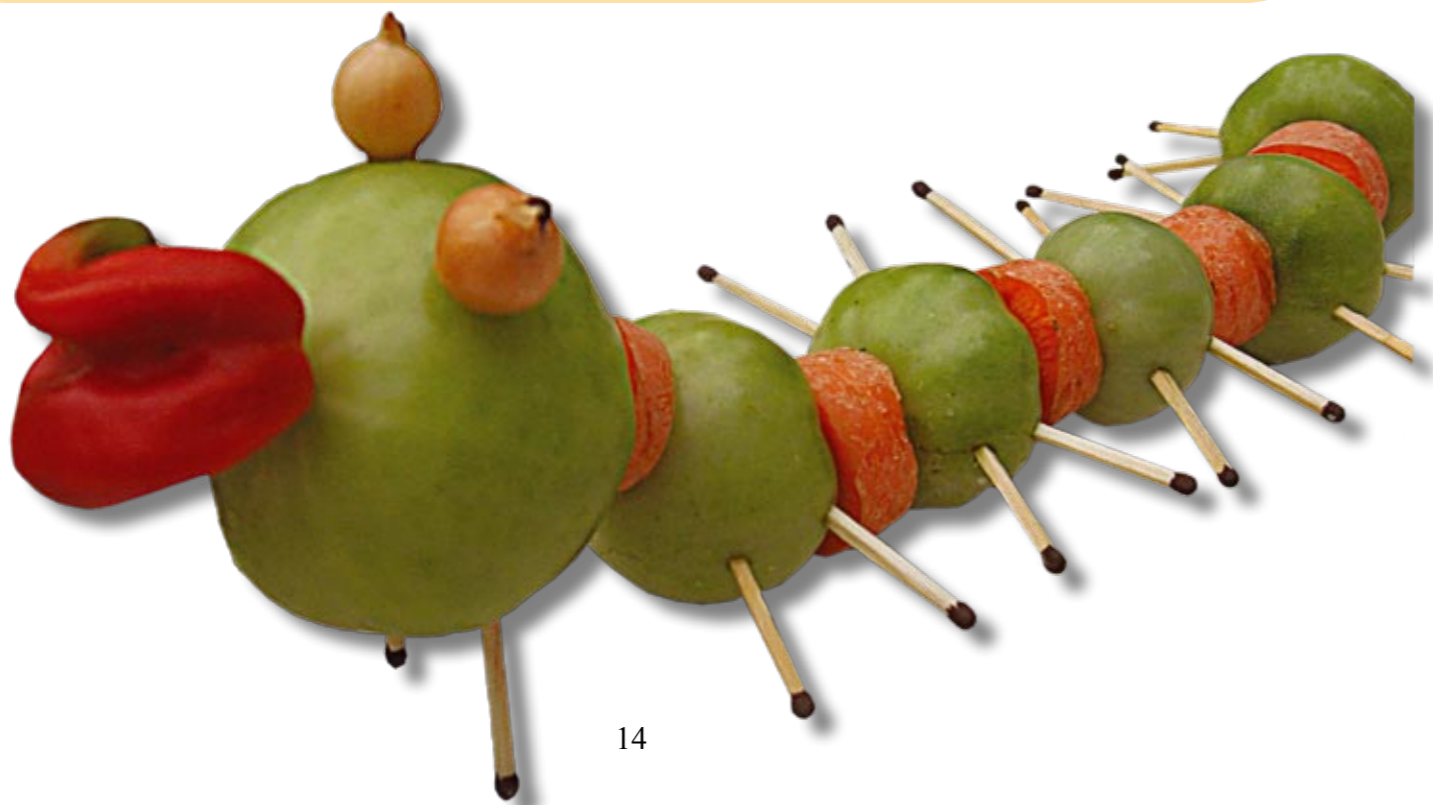
Гъсеница

Материали:

- 5 по-малки зелени домати
- 1 по-голям зелен домати
- 1 морков, нарязан на кръгчета около 1 см
- 2 мънички главички лук (арпаджик)
- 1 малка червена чушчица, ако може кривичка и къдрава
- кибритени клечки и клечки за зъби

Начин на изготвяне: За тялото на гъсеницата вземете 5-те зелени домати и ги свържете помежду им с морковите, като използвате клечки за зъби. За главата ще послужи по-големия домати. Счупете на 2/3 от дължината 2 клечки от кибрит, забодете ги в 2-те малки лукчета и ги сложете за очички. За уста използвайте червената чушчица, като я забодете с 2 половинки от клечки за зъби. След като главата е готова, свържете я с тялото с клечка за зъби. За крачетата на гъсеницата набодете клечки от кибрит, като сложите и 2 крачетата под главата, за да я подпират.

Вижте сега колко е красива, като жива!



Човече

Материали:

- 1 малък патладжан
- 2 по-малки и 2 по-големи зелени домати
- 2 цели моркова и 3 резанчета от морков
- 3 малки главички лук и 1 по-голяма (арпаджик)
- 1 малка червена чушчица, ако може кривичка и къдрава
- 2 дървени клечки
- клечки за зъби и кибритени клечки

Начин на изготвяне: За глава на човечето вземете патладжана, отрежете му леко дръжката и забодете на нея с клечка за зъби по-голямото лукче. Забодете с 3 клечки от кибрит лукчетата за очички и нос, с две половинки от клечки за зъби - чушчицата за уста. За да направите тялото, свържете двата по-големи домати с клечки за зъби, към тях за вратле – парченце от морков. За двата крака използвайте 2-та цели моркова, като накрая им нанижете 2-та по-малки домати за обувчици с клечки за зъби. За ръчички използвайте дървените клечки, накрая с парчета от морков. Тялото свържете с главата с клечка за зъби.

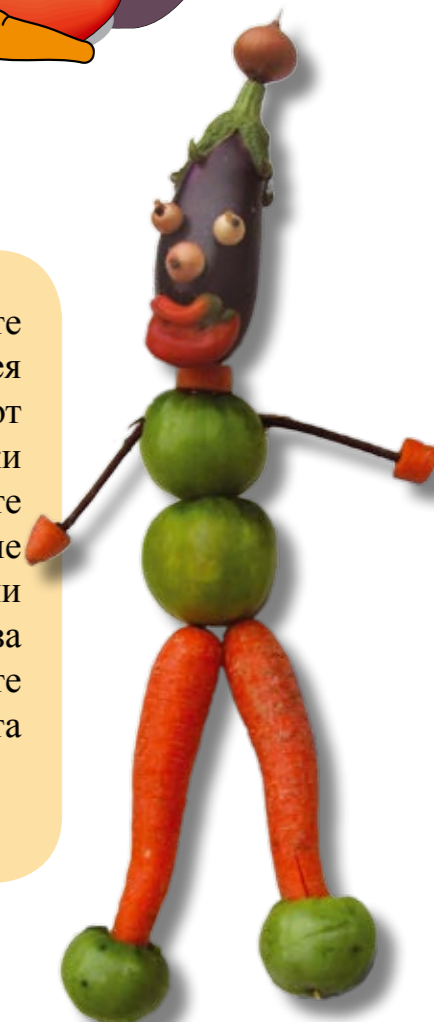
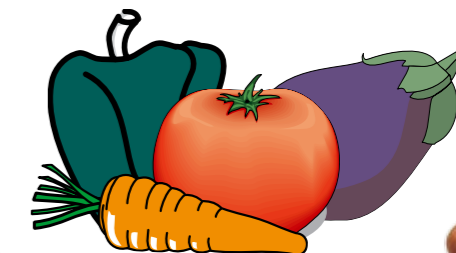
Ето че, човечето е готово! Можете да му дадете име!

Таралеж и гъбка

Можете ли по снимките сами да разберете какви материали да използвате и да се опитате да ги направите?



Забавна страница





Кристина Коларова – 5 год.



Любомир Танев – 6 год.